

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

P ante TO

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

nē Cereris filiā & sicani regis vxorē: quam ob
famā pulchritudinis singularis Orc⁹ Molosorū
rex rapuit: & matrimonio sibi coniūxit. Sed
Var. deling. lati. li. v. dixit Proserpinā lunam
esse: q̄ vt serpēs mō in dextrā: modo in sinistrā
late mouet: et ipsa luna apd̄ superos & inferos
æquis temporum spacijs cōmorat̄.

Prosper & prosper⁹: ra: rum declinari pōt: teste
Priscia. Vnde Cice. lib. vi. de republ. ait. De
inde est hominū generi prosperus & salutaris.
Prosperus. Require in dictione prosper.
Prostasis. Regre in dictione prothasis
Prosthesis. Require ibidem

Prostasis cū t exili sequēte a: dici pōt. ppositio: vt
homo currit. Donat⁹ in plogo sup Terē. Pro/
stasis prim⁹ actus est initii: q̄ dramatis. Prothe/
sis cū th aspirato sequēte e: d̄ ppositiū siue p/
positio: vt ē a: ab: abs. Prothesis cū s post o: se/
quēte th aspi. & e: dici p̄ additio siue additamē/
tū: vt ppositio. Prostasis cū t exili post s sequē/
te a: platura transferri potest siue p̄sidentia

Prothēdo & portēdo s distāt: q̄ p̄cedere: p̄duce/
re seu plongare fcat. portēdere aut̄ p̄sēdere.
Prothesis. Require in dictione protasis.

Proteus cū t exili & eus dip̄. facit in grō protei
& proteos. Luca. In medio stetit illa mari: sub
tempore vatis. Proteos fuit Oceani & Tethy/
os fili⁹. Prothous cū th aspi. p̄prium fuit viri
græci nomen: teste Home. lib. iij. iij.

Prothous. Reg. in dic. proteus

Protenus. Regre in dictione protinus

Protinam. Require ibidem.

Protinus cū fcat deinceps vel deinde. Vir. geor.
iij. Protin⁹ aerei mellis cælestia dona exequat.

Protin⁹: statim. Vir. li. ænei. iij. Protin⁹ ad regē
cursum detorquet Hiarbā: q̄d & p̄inā dici p̄t
teste Dona. vt est etiā apud Teren. Protinā me
cōsiciam in pedes. Protinus itē fcat iurgē & cō/
tinue: vt interpretat̄ Noni⁹ illud Vir. li. ænei. xij.

Traiecto missa lacerto protinus hasta: seruatq̄
cruenta tenorē. Protenus cū e fcat porro: lōge
Vir. li. ænei. viij. Cornuq̄ recuruo. Tartareā
intendit vocem qua p̄tenus om̄e. Intonuit ne/
mus: & siluæ insonuere pfundæ.

Proxenera nō psonera dici debet. Nā a πρὸξεν/
vēō: q̄d est hospitio coopto deriuat̄. Nūc aut̄
& qui cōpositor v̄ mediator emibiliū rerū: si/
ue vendibilū est: proxenera vocatur.

P ante TO

Ptolemaida. Require in dictione ptolemais.

Ptolemais hui⁹ ptolemaidis vel Ptolemaidos: et
hæc ptolemaida ab actō greco formata decli/
nari in recto potest: & cū t exili scribit̄ & vnico
l. Est aut̄ gncuplex vt ex Ptolemēo colligere po/
tuit: vna ægyptij: alia Aethiopiar. alia phoenicj
alia nili flumis. alia i Cyrenaica: puicia aphricę

P ante V

Pubens. Regre in dictione puber

Pubertas. Ibidē.

Puber. Ibidem

Pubes & puber hui⁹ puberis cōis gñis est: testibz
Probo et Prif. et si Phocas mal. tm̄ gñis esse tra/
diderit. At v̄o Cæsar pubis cū i enūciari p̄cipit
cuius etiā cōpositū adiectiue declinat̄ hic & hæc
Impubis & s̄ ipube: vt est apud Hora. in Epo/
do. Insignibz raptis puer ipube corp⁹. Et facit i
grō ipubis nō impuberis. Oui. li. Meta. iij. Im/
pubesq̄ genas & eburnea colla decusq̄. Virg.
li. ænei. v. Custodē ad sese comitēq̄ ipubis Iuli
Nā gñis ipuberis nō venit ab eo q̄d est i recto
pubis cū i: q̄ (vt dixim⁹) mō declinari debere
Cæsar tradidit: sed ab eo q̄ est i recto puber vel
pubes puberis: teste Prif. quēadmodū Ceres ce/
reris. Idē sentit Ser. sup li. Virgi. p̄latū vbi ait.
Impubis Iuli: ab eo q̄d est pubis. Nā q̄d ait Sa/
lust⁹: puberes om̄es interfici iubet: venit ab eo
q̄d est puber. Et sunt ista cōis gñis si referantur
ad singlos. Multitudo aut̄ si dicat̄ fce tm̄ gñis
est: hæc pubes. Hęc ille. Pubes itē p̄ ipa grate po/
nit̄: s̄ est pubertate: q̄ in masculino. xiiij. in fœmi/
na v̄o. xij. annorū est. Puber etiā & pubes sicut
ad hoīes ita ad herbas transferit̄: teste eodē Ser.
vt est apud Vir. li. gnei. xij. puberibz caulem fo/
ljs. Idem li. gnei. iij. pubentes herbx

Pubis. Regre in dictione pubes.

Pudeo pudes a p̄e post actm̄ casum regit. Plau.
in Psdulo. Id quod pudet facilius fert̄: q̄ id q̄d
piget. Luca. Semp̄ metuit quum seua pudebūt
Et illud. Quod pudeat socios: prudens celare
memēto. Pudet impersonale facit in p̄o puduit
& puditiū est: testibz Diomede & Prif. & a par/
te ante actm̄ regit: & nōnunq̄ d̄m̄: vt est apud
Sylliū li. viij. Resides ad bella vocant̄. Quis pu/
deat certare senes: quis pro quibz dixit. Plau. in
bacchidibz. Neq̄ me neq̄ te: tuis intus puditiū
est factis: q̄ facis. Vbi etiam patet q̄ non solum
cum grō a parte post. sed etiam cum abltō pu/
det: impersonale cōstrui potest

Pudet. Require in dictione pudeo.

Puella. Require in dictione puer

Puellus. Ibidē.

Puera. Ibidem.

Puericia. Require in dictione puerilitas.

Puericia. Require ibidem.

Puerilitas & puericia in vna scatione dici potest
teste Mar. Caro de liberz educandis. Velim me
Herculis audire puerilitatis formulā. Dicitur
nōnunq̄ per syncopā & puericia quattuor vi/
delicet syllabarū: teste Acrone: vt est apud Ho/
ra. in primo carminū. Aetæ non alio rege pu/
ericiæ. Puericia item p puritate nōnunq̄ poni/
tur: teste Marcel. Vnde Var. rerum diuinariū.
lib. i. ait. Quæ puericia est: infrequens: polluta.
Puer cōmunis generis est: teste prisciano. Liuius

Q iij